

Oikeustapauskokoelma

Asia C-500/10

**Ufficio IVA di Piacenza
vastaan
Belvedere Costruzioni Srl**

(Commissione tributaria centralen, sezione di Bolognan esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Verotus — Arvonlisävero — SEU 4 artiklan 3 kohta — Kuudes direktiivi — 2 ja 22 artikla —
Verotusta koskevat oikeusriidat kolmantena asteena ratkaisevassa tuomioistuimessa vireillä olevien
oikeudenkäyntien saattaminen automaattisesti päätökseen

Tuomion tiivistelmä

*Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtoverot — Yhteinen
arvonlisäverojärjestelmä — Veron perintä — Kansalliset menettelysäännöt*

(SEU 4 artiklan 3 kohta; neuvoston direktiivin 77/388 2 ja 22 artikla)

SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388 2 ja 22 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sellaisen kansallisen poikkeussäännöksen soveltamiselle arvonlisäverotuksen alalla, jossa säädetään verotusta koskevat oikeusriidat kolmantena asteena ratkaisevassa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden saattamisesta automaattisesti päätökseen, jos ne on pantu vireille ensimmäisessä oikeusasteessa yli kymmenen vuotta ennen tämän säännöksen voimaantulopäivää ja jos veroviranomainen on hävinnyt asian ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa, vaikka onkin niin, että tämän automaattisen päättämisen seurauksena toisen oikeusasteen päätös tulee lainvoimaiseksi ja veroviranomaisen vaatima verosaatava lakkaa.

Ensinnäkin näin on siksi, että velvollisuus taata unionin varojen tehokas kantaminen ei voi johtaa ristiriitaan sen periaatteen kanssa, jonka mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa kohtuullisen ajan kuluessa ja joka sitoo Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan nojalla jäsenvaltioita silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta, ja jonka noudattamista edellytetään myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa. Toiseksi tällaisella kansallisella lainsäädännöllä, jonka perusteella veroasioita kolmantena asteena käsittelevässä tuomioistuimessa pisimpään vireillä olleet oikeudenkäynnit voidaan saattaa päätökseen, ei suinkaan luovuta yleisesti arvonlisäveron kantamisesta tietyllä ajanjaksolla vaan otetaan käyttöön poikkeus, jonka avulla on tarkoitettu saada tilanne käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteen mukaiseksi. Lisäksi tällainen toimenpide ei luo soveltamisedellytyksistään johtuvan hetkellisen ja rajoitetun luonteensa vuoksi merkittäviä eroja siihen, miten verovelvollisia kohdellaan, minkä vuoksi sillä ei loukata verotuksen neutraalisuuden periaatetta.

(ks. 23, 26–28 kohta ja tuomiolauselma)